25/06/2020

Η υπομονή και η εγκαρτέρηση γεννάει «καρπόν ευκλεή»

/ Ορθόδοξες Προβολές

Με αφορμή τη χθεσινή γιορτή του γενεθλίου του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, η Ιερά Μητρόπολη Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού προέβη σε μια ανάρτηση στην επίσημη ιστοσελίδα της όχι ακριβώς για τον ίδιον τον Τίμιο Πρόδρομο, αλλά περισσότερο για τους γονείς του, **Ζαχαρία και Ελισάβετ,** που είχαν αφιερώσει τη ζωή τους στον Θεό.

Δείτε τι έγραψαν, λοιπόν:

«Όλοι γνωρίζουμε την μεγάλη αποστολή, την οποία επετέλεσε ο Τίμιος Πρόδρομος στο έργο της σωτηρίας και μέχρι σήμερα επιτελεί με τις ακατάπαυστες ικεσίες του υπέρ του κόσμου.

Αλλά δεν πρέπει να λησμονούμε ότι πίσω από τον Τίμιο Πρόδρομο κρύβονται δύο ευλογημένες απλές και ταπεινές ψυχές, ο Ζαχαρίας και η Ελισάβετ. Αυτοί οι οποίοι είχαν αφιερώσει την ζωή τους στο Θεό.

Αυτοί οι οποίοι λαχταρούσαν ένα παιδάκι, αλλά καθώς δεν τους δινόταν το δώρο, δεν έχαναν την εμπιστοσύνη τους στον Θεό, ούτε βαρυγκομούσαν κατά του Θεού ούτε αγανακτούσαν, αλλά έκαναν υπομονή και πρόσφεραν τον πόνο τους στον Θεό με προσευχή.

Ήταν φαινομενικά ένα αδιέξοδο στην ζωή αυτών των δύο ευλογημένων γερόντων. Μια στείρωση, που δεν υπήρχε ανθρωπίνως ελπίδα να ξεπεραστεί.

Εκεί όμως που φαινόταν το αδιέξοδο, εκεί που δεν υπήρχε ανθρωπίνως καμμία ελπίδα, ο Θεός έκανε το θαύμα του. Βλάστησε καρπόν ευκλεή η στείρα, η νεκρωμένη μήτρα της αγίας Ελισάβετ.

Συμβόλιζε, λένε οι Πατέρες της Εκκλησίας μας, η στείρωση της αγίας Ελισάβετ την στείρωση της ανθρώπινης φύσεως, η οποία χωρισμένη από τον Θεό δεν μπορούσε να γεννήσει κανένα καρπό καλό και σωτήριο, παρεκτός εάν ο ίδιος ο Θεός έλυε την στειρότητα της ανθρώπινης φύσεως. Και ο καρπός αυτός έπρεπε να είναι ο Υιός του Θεού.

Και όντως ο Θεός έλυσε την στειρότητα της ανθρώπινης φύσεως δια της Θεοτόκου, αλλά και προφητικώς, προδρομικώς έλυσε και την στείρωση του αγίου Ζαχαρία και της αγίας Ελισάβετ.

Ώστε να συμβολίζει αυτή η λύση της στειρότητας και η γέννηση του Προδρόμου του Χριστού την λύση της στειρότητας της ανθρώπινης φύσεως δια της Θεοτόκου.

Βλέπουμε λοιπόν και εμείς σήμερα, τι μεγάλο πράγμα είναι να αφιερώνει κανείς την ζωή του ταπεινά στον Χριστό, να κάνει υπομονή χρόνια και χρόνια, να δέχεται το θέλημα του Θεού εν υπακοή, και μυστικά να τον λατρεύει μέσα στην καρδιά του, χωρίς να πολυπραγμονεί γιατί τούτο και γιατί εκείνο, να ελπίζει στο έλεος του Θεού και στο ότι ο Θεός θα μιλήσει.

Αυτό έκαναν ο άγιος Ζαχαρίας και η αγία Ελισάβετ. Αυτό θέλει να κάνει και κάθε άνθρωπος. Κάνει υπομονή χρόνια και χρόνια.

Φαινομενικά δεν φαίνεται να γίνεται κανένα μεγάλο έργο στην ζωή του, από εκείνα που μπορούν οι άνθρωποι να τα επαινέσουν και να τα εκτιμήσουν. Φαίνεται μάλιστα κατά το ανθρώπινο και μία στείρωση να υπάρχει.

Αλλά αυτή ***η υπομονή, η σιωπή, η εγκαρτέρηση και η φαινομενική στείρωση είναι που γεννάει «καρπόν ευκλεή».***

Και αυτός ο καρπός ο ευκλεής, που γεννάει ο εν υπομονή και εν φαινομενική στειρότητι, είναι η αγιότητα, είναι τα έργα της αρετής, οι αρετές, και είναι και ο φωτισμός πολλών ψυχών, όταν ο Θεός ευλογήσει και σε όσους ευλογήσει.

Συνέβη μοναχοί, οι οποίοι εν υπομονή καρποφορούσαν τον λόγο του Θεού και δεν φαινόταν η κατά το ανθρώπινο στειρότητά τους να έχει κανένα καρπό, να κοιμηθούν σ' αυτή την κατάσταση, και μετά από χρόνια να τους φανερώσει ο Θεός, και αυτοί να βγάλουν καρπό πνευματικό πολύ και σωτήριο για την ανθρωπότητα.

Λοιπόν, ***ας παρακαλέσουμε τον Τίμιο Πρόδρομο να μας βοηθήσει να κάνουμε και εμείς την υπομονή που έκαναν οι άγιοι γονείς του, έχοντας όλη την ελπίδα μας στον Θεό, σιωπηλώς και μυστικώς εργαζόμενοι τις εντολές του Θεού.***

Και όπως και ο ίδιος έκανε, όταν απεσύρθη στην έρημο του Ιορδάνη, σε εκείνα τα απαράκλητα μέρη της ερήμου, όχι για να κάνει κάτι μεγάλο ανθρωπίνως, αλλά για να δοθεί στον Θεό. Και όταν δόθηκε στον Θεό, έκανε ο Θεός το πιο μεγάλο που μπορούσε να κάνει, έκανε δι' αυτού το μεγαλύτερο που μπορεί να κάνει.

Να λοιπόν τα παράδοξα που συμβαίνουν μέσα στην λογική του Θεού! Η στείρωση γίνεται γόνιμη, και η γονιμότητα μπορεί να είναι στείρωση!

Γι' αυτό εμείς διαλέγομε μία στειρότητα που θα είναι γόνιμη εν Κυρίω και δεν δελεαζόμαστε από μία γονιμότητα που μπορεί να είναι στείρα πνευματικώς και να μη ωφελεί σε τίποτα, ούτε εκείνον που την έχει ούτε και τον υπόλοιπο κόσμο».